

stemples, eller hvorledes Laanet i det hele taget skulde ordnes. Det har jeg ikke blandet mig i.

Ja, jeg har ikke stort at tilføje i denne Anledning. Jeg skal kun til det ærede Medlems Bemærkninger om at faa Sagen undersøgt og om Rigsretsanklage sige, at jeg for mit Vedkommende, altsaa personlig, ikke blander mig i Spørgsmaalet, om der skal være Rigsretsanklage eller ikke Rigsretsanklage. Det overlader jeg til dem, der have Kompetence dertil, og jeg skal paa ingen Maade i nogen Henseende modvirke det. Jeg mener i øvrigt, at min Stilling er fuldkommen klar i denne Sag, og er den ikke saa klar, som det ærede Medlem ønsker, antager jeg, at naar Forhørene, som jo blive holdte for Tiden, komme frem, vil man kunne se, at den er fuldkommen klar. Men kan man ikke til den Tid se, hvorledes den er, kommer Spørgsmaalet frem om Rigsretsanklage. Men det ærede Medlem maa endelig ikke tro, at ved den Handling, her er foretagen, har den fungerende Finansminister overskredet sin Kompetence. Det har jeg paa ingen Maade gjort. Jeg har haft fuld Kompetence til at gøre, hvad jeg har gjort, og jeg vil ogsaa sige, at hvis ikke den Ulykke, som ligger i hele dette Bedrageri, stod bagved, hvis den ikke havde været til Stede, og Spørgsmaalet havde foreligget rent og klart, som det da saa ud til, og som jeg troede, det maatte være, nemlig at her var Tale om en Sparekasse, som under de vanskelige Pengeforhold, vi havde efter Bankkrisen i Fjor, var udsat for et *run* af politisk Natur, men alligevel udsat for et *run*, og som henvendte sig til Statskassen for at faa et midlertidigt Laan — hvis altsaa Forholdene havde været saadanne, vilde det ogsaa fra alle Sider — tror jeg — have været anerkendt for at være fuldt forsvarligt. Der var ingen, der vilde have paataget sig Ansvaret for i en saadan Situation at have nægtet en af de største Sammenslutninger her i Landet et saadant Laan, ligegyldigt, om det var Den sjællandske Bondestands Sparekasse eller en Sparekasse i Aalborg eller i Odense. Husk vel paa, at de Sparekasser, her er Tale om, deriblandt Den sjællandske Bondestands Sparekasse, ere Institutioner, som Statskassens Midler blive satte i med Billigelse fra alle Sider. Det er ikke saadan tilfældigt, der kommer en og vil laane af Statskassen, men det er en Sparekasse, som der har staaet Statsmidler i i flere Aar, Kassebeholdningsmidler ere blevne satte ind, fra alle Sider

er den Sparekasse anerkendt som en Sparekasse, som Statens Midler kunne sættes ind i. Hvis Pengene, de $1\frac{1}{2}$ Mill., var satte ind, uden at der var forlangt nogen særlig Sikkerhed, vilde der endogsaa formelt aldeles ikke kunne indvendes noget derimod, thi Sparekassen er mellem de Pengeinstitutter, hvori der aarlig kunde sættes Penge. Det bedste Bevis herfor er netop de Oplysninger, som findes i Finanslovenes Betænkninger, og som have været fremsatte Aar for Aar om de Institutter, hvori Statskassen anbringer sin Kassebeholdning, og de skiftende Beløb, der have været indsatte, snart ere de større, snart mindre. Forholdet vilde have været noget andet, hvis det var en Institution, hvori der slet ikke tidligere havde været indsat Penge fra Statskassens Side, og som var kommen og havde anmodet om Laan, men her er det en af de Institutioner, som Statskassens Kassebeholdning er indsat i Aar efter Aar. Man har i sin Tid sat $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ind, men saa vidt jeg erindrer har der ogsaa været flere af Statens Penge i Sparekassen i Aarenes Løb. Altsaa, der sættes Penge ind og tages Penge ud, og ved det, jeg har gjort, ligger der ikke noget mærkeligt i, at jeg har sat Pengene ind i Sparekassen eller ladet den faa dem, men det mærkelige er, at det er gaaet saaledes, at jeg har sagt: Jeg vil have Sikkerhed. Men det synes mig heller ikke, der er nogen Grund til at bebrejde mig; mit Motiv har jeg givet Dem, og jeg kan jo ikke give andet end det virkelige, der har ligget til Grund derfor.

Det er Forholdet. Hele det ærede Medlems Kritik af Sparekassens Styrelse kan jeg ikke sige noget til, fordi jeg ikke kender noget særligt dertil; og saaledes som Forholdet er blevet, saaledes som det er gaaet, at et stort Bedrag er sket, er der desværre meget af det, det ærede Medlem har fremsat, som har sin Berettigelse; men, som sagt, det kan jeg ikke udtale mig om.

Halsted: Jeg vil i Anledning af den sidste ærede Talers Udtalelser, hvori han hævdede at have haft Kompetence til at foretage den Transaktion, han har foretaget, dog sige, at det godkender jeg ikke, og han har jo anerkendt, at der ikke foreligger noget Præcedens for denne Fremgangsmaade fra Finansministerens Side. Naar jeg ikke desto mindre ikke har kunnet tiltræde det Ændringsforslag om en Anmærkning, som det ærede Medlem fra